

SISTEMELE INFORMATICE BANCARE – ÎNTRE VECHI ȘI NOU

Un eveniment major al începutului de an a fost numărul inaugural 100 al e-Finance. În acel număr, un reputat bancher afirma că sistemele bancare sunt ca vinul, cu cât mai vechi, cu atât mai bune.

Cred că merită să meditam puțin asupra acestei declarații. Ce știm sigur este că nu există un sistem informatic bancar perfect. Băncile sunt organizații complexe, de mai multe tipuri, care ținesc diferite categorii de clienți.

Dacă dorești ca acestea să acopere funcțiile de retail, dar și customizările pentru nevoile corporațiilor, să susțină private banking-ul, dar să asigure și operațiunile de trezorerie, să fie ERP (Enterprise Resource Planning), dar și CRM (Customer Relationship Management), să fie și sistem de raportare, dar să asigure și BI-ul (Business Intelligence) băncii, să acopere managementul riscului și funcțiile de colectare, eventual să aibă deja integrate și canale de distribuție alternative (internet banking, call center, mobile banking etc.), pe lângă funcția de front-end, toate într-o singură aplicație, atunci poți fi sigur că nu le vei avea niciodată pe toate, sau vei avea câte puțin din fiecare, dar prost structurat. Deci, din această perspectivă, bancherul avea dreptate dacă prin vechi înțelegea simplitate, structurare. Sistemele vechi pot părea mai bune deoarece, fiind simple, nu au prea multe funcționalități. Specializarea sistemelor este foarte importantă, iar sistemele moderne încearcă să le facă pe toate, sub conceptul generos de integrare.

Sistemele nu pot fi mai bune decât oamenii care le utilizează, iar cele vechi nu permit prea multe configurări. Dacă au fost realizate după practicile internaționale ale numeroșilor clienți, furnizorii lor au înglobat experiența a zeci și zeci de bănci, iar în ele se regăsesc probabil cele mai bune produse. Sistemele vechi, dar rezultate din experiența internațională, nu pot fi configurate

Călin M. Rangu,
vicepreședinte CIO Council
CEO IIRUC Service

ușor, devenind astfel mult mai greu de stricat. O aplicație modernă, modulară, poate fi ușor adaptată după ideile fiecăruia. Însă nu toate ideile sunt bune și de multe ori se ajunge într-un impas. Deci, fără o analiză de cauze, se poate trage concluzia că sistemele moderne sunt mai proaste.

Sistemele moderne sunt mari consumatoare de resurse tehnologice. Sistemele vechi, cele scrise în limbaje de programare cât mai aproape de codul mașinii (Cobol, RPG etc.), sunt cele mai rapide. Dacă dorești să lucrezi în programare vizuală, pe obiecte, în Java sau web-based, costul de procesare crește și ai nevoie de mașini mai puternice, cu mai multe procesoare, mai multă memorie etc. Iar aici nu vorbim de mii de euro, ci de milioane de euro, pentru o bancă cu milioane de clienți. Deci se poate trage concluzia că TCO-ul (Total Cost of Ownership) crește. Din altă perspectivă, aplicațiile

în limbaje vechi necesită specialiști de clasă pentru a fi menținute și dezvoltate. Este nevoie de dezvoltatori interni și de multe ori rari, deci scumpi, ceea ce determină costuri apreciabile cu resursele umane. Se pune întrebarea dacă este bine să alegi sisteme ușor dezvoltabile, care pot fi configurate chiar de specialiștii de business, sau să optezi pentru sisteme vechi, în care specialiștii IT interni sunt indispensabili, în număr mare, și de care zona de business e dependentă. Compensează (pe termen mediu-lung) costurile cu resursele umane, dependențele create, limitarea dezvoltărilor de business, costul infrastructurii? Dacă ne gândim că avantajele competitive vin doar din capacitatea de a inova rapid și a lansa noi produse bancare, parcă nu ar mai compensa.

A-ți cunoaște clientul este important. A dezvolta relația cu acesta este crucial. Sistemele bancare vechi sunt structurate mai mult contabil, sau pe produse, nu neapărat pe client. Cel care produce venit sau pierdere este însă clientul. De multe ori, sistemele vechi nici nu au structuri de date relaționabile, dar sunt, în schimb, foarte rapide. Deci, pentru esența activității bancare, pentru gestionarea conturilor, sistemele vechi sunt foarte bune. Însă, dacă vrei să te dezvolti în lumea canalelor alternative, să ai sisteme de raportare moderne și să poți face data mining pentru a analiza comportamentul clienților, acestea sunt total insuficiente. De aceea au apărut conceptele de three-tier, de middleware și integrare, iar data-warehouse-urile, data-marturile, bazele de date operaționale și de CRM sunt în afara sistemelor de core-banking. Canalele de distribuție alternative sunt slab cuplate, în general printr-un middleware, pe bază de servicii conform SOA (Service Oriented Architecture). Asta deoarece sistemele vechi de core-banking sunt cele mai bune și nu prea se dorește schimbarea lor. Sunt însă limitate, iar fără o arhitectură și sisteme de completare sunt total insuficiente pentru bankingul modern.